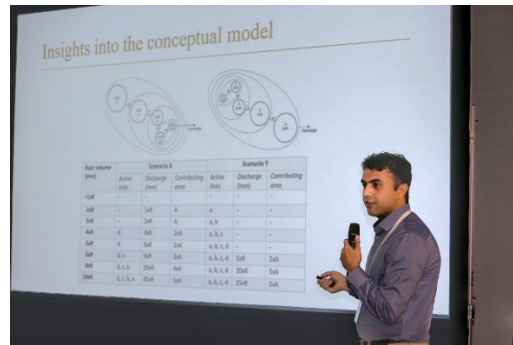

ICUD-konferensen 2017 i Prag – En personlig betraktelse

av Salar Haghghatafshar

Konferensen inleddes söndagen den 10 september med en workshop anordnad av Monash University, Australien, som handlade om utmaningar och möjligheter i olika länder för att städerna ska omvandla sig till Water Sensitive Cities. Överlag kändes det som att alla hade mer eller mindre liknande utmaningar såsom samarbete över disciplinränsar, legala oklarheter, ”public awareness”, inkludering av intressenter etc. (fast världen var såklart inte representerad i workshopen).

Konferensen öppnades på måndagen med över 700 deltagare. Den kördes i 6 parallella sessioner alla dagarna men man kunde generellt gruppera alla muntliga presentationer i följande 5 grupper:

1. Urbana översvämningar
2. Meteorologi/experimentering
3. Hållbara dagvattenlösningar (SuDS, LID, etc)
4. Modellering
5. Styrning och hantering av urbana flöden

Det var en ganska internationell konferens, vissa länder med fler och andra med färre deltagare. Inget direkt deltagande från Afrika och Mellanöstern (förutom några stycken från Israel). Från Lund/Malmö var vi bara 5 personer (jag, Henrik Aspegren, Shifteh Mobini och Rolf Larsson från Lunds universitet och Tomas Wolf från SWECO) varav tre av oss presenterade på konferensen. Luleå var representerade med 13–14 personer på konferensen med 11 föredrag. 4 personer från Chalmers dagvattengrupp hade 3–4 presentationer. Cecilia Wennberg från DHI Sverige höll två föredrag. Jonas Olsson från SMHI presenterade också samt höll en workshop. Någon från Tyréns också, så totalt ca 25 från Sverige.

En jätteintressant aktivitet var studiebesöket som Tomas Wolf anordnade med hjälp av sina gamla kollegor i Prag, exklusivt för oss från Lund/Malmö. Det var en ca 3–4 km promenad in i en kulverterad bäck under jorden i mitten av Prag. Bäckens kulverterades i olika perioder och den äldsta delen var från 1920-talet. Kulverten var recipient för dagvatten och mottog bräddningar från det kombinerade nätet runtomkring.

Som alltid var keynote-talen också mycket bra, framförallt Wolfgang Rauchs och Jochen Muellers keynote-tal var väldigt intressanta. Wolfgang pratade om modeller samt stora internationella katastrofer som orsakats av modelleringsfel av olika sorter. Hans viktiga meddelande var kanske att "alla modeller är fel men vissa av dem kan i alla fall vara användbara". Jochen pratade om ett stort australiensiskt projekt som handlade om att mäta olika substanser såsom tobak, droger etc. i avloppsvatten för att ta reda på generella, nationella konsumtionstrender samt hälso- och kriminalitetskartering.

Vid konferensen presenterades många intressanta forskningsprojekt inom olika forskningsområde. Blågröna dagvattenlösningar (planering och utvärdering) samt hantering av översvämning var mest i fokus tyckte jag men dessutom diskuterades andra aspekter av dagvattenhantering. Institutionella utmaningar och beslutsstödsystem/-verktyg betonades rejält, tyskarna och österrikarna hade flera intressanta bidrag inom dessa områden, till exempel från Innsbruck presenterades en 3D-avrinningsmodell i VR-visualisering vilken var jättehäftig och värdefull tyckte jag. Detta bidrag vann Poul Harremoes-priset också. En annan intressant sak var begreppet "Sponge cities" som har introducerats av kineserna och de hade två hela sessioner om just detta. Jag själv tycker att detta begrepp är mycket pedagogiskt när det gäller hållbar dagvattenhantering och mycket bättre jämfört med LID, SuDS, BMP etc.

Om själva konferensen bör sägas att det var en oerhört välorganiserad konferens, den bästa som jag deltagit på. Allt fungerade klockrent och det märktes att allt var genomtänkt. En sak som var bra var deras centrala uppladdningssystem för presentationer. Det fungerade så att man gick till "Speakers' Preview Room" där man fick hjälp att ladda upp sin presentation och den fördes över automatiskt till datorn i respektive hörsal/session. Väldigt smidigt!